

2

Tomášek

ZPRAVODAJ FARNOSTI
PŘI KOSTELE sv. TOMÁŠE V BRNĚ

Motto:

*„Současný svět potřebuje naději
více než cokoli jiného.“*

anonym

Úvodní slovo

Držíme v rukou nové číslo Tomáška a pohled z oken nám připomíná, že se blíží měsíc listopad. Pokaždé, když se mluví o tomto měsíci, vybaví se mi v mysli VŘSR. Všichni víme, jaká katastrofa to byla pro lidstvo a mnozí z nás prožili během socialismu mnoho zlého. Rozhodně nechci vracet staré pořádky, jen mne často napadá, proč neudělat v našich životech Velkou revoluci Lásky a Života. Tato revoluce nepotřebuje k svému uskutečnění žádný měsíc, ať už říjen nebo listopad,

potřebuje od nás jen jedno – snahu a chuť pozvat Boha více do svého života. Tento svět, který hlásá civilizaci smrti, potřebuje naše svědectví plné radosti a touhy po životě. Často hledíme kolem sebe a divíme se, kam ten náš svět kráčí. Nenechme ho bloudit jen tak a nabídněme mu jasný směr. Bůh, aby světu zvěstoval Evangelium, nemá v našem okolí často nikoho jiného než nás. Nabídneme mu spolupráci?

Váš kaplan otec Petr* Beneš

Informace

Aktuální dění ve farnosti

• **Dosud se nám nepodařilo získat nikoho, kdo by vykonával službu kostelníka v našem kostele.** Zatím ji vykonávali „civilkáři“, nyní žádný takový není. Pokud byste věděli o někom, kdo by byl ochoten tuto službu převzít, dejte vědět na farním úřadě. Nemusí to být jen zájemce o náhradní vojenskou službu. Může se jednat i o důchodce či důchodkyni, případně několik takových, kteří by se střídali. V jejich případě by bylo možno počítat i s určitou finanční odměnou. Samozřejmě se však musí jednat o člověka spolehlivého, a také ochotného občas udělat něco navíc.

Moravský kras je mým domovem...

rozhovor s otcem Petrem Benešem

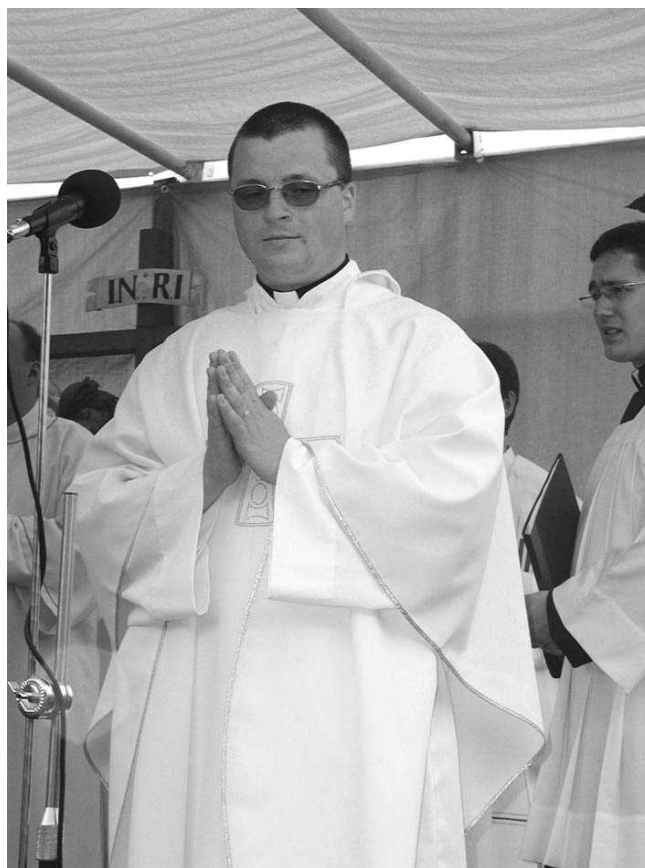

Milí otče Petře, na otázku, jakou máte přezdívku, aby při oslovování nedošlo k záměně s panem farářem, jste odpověděl, že Petr* (čti „Petr psáno s hvězdičkou“). Můžete vysvětlit, odkud se tato přezdívka vzala a proč?

„Měl jsem jednu velkou šanci ve svém životě prožít dva roky v jedné z mnoha škol života a evangelizace Jeunesse-Lumiere, která se nachází ve Francii a kde se

mluví francouzsky. Pro většinu lidí bylo velmi těžké vyslovit moje jméno, natož je správně napsat. Vrchol všeho byl, když jsem jednou našel na tabuli své jméno s tečkou na konci. Ohradil jsem se a člověk, který to napsal, mi řekl, že mu na konci chybí samohláska (ve francouzštině většinou musí slovo končit samohláskou). Aby zmenšil mé rozladění, udělal z tečky hvězdičku a to už mi zůstalo.“

Můžete nám prozradit odkud pocházíte a jaká byla Vaše cesta ke kněžství?

„Jsem z Blanska. Města, které je vstupní branou do Moravského Krasu. Tento kout naší vlasti je mým domovem a tam je mi dobře. Mám rodiče, starší sestru, která je vdaná a má dvě děti. Jsem

konvertita a k víře jsem se dostal skrze jednoho přítele ze střední školy. Moje cesta ke kněžství začala jedním kázáním našeho pana faráře a trvala asi 11 let. Byla to cesta hledání mého vztahu k sobě, k lidem a k Bohu, hledání mého poslání. Bylo to krásné dobrodružství a naštěstí mám stále spoustu věcí před sebou, vždyť svěcením nic neskončilo, naopak všechno začalo.

Za měsíc či dva není snadné poznat farnost. Jaké jsou Vaše první dojmy?

„Na zadní stranu prmičních obrázků jsem si nechal dát jeden verš z Písma: «Hospodin mi řekl: „Neříkej: jsem chlapec. Všude, kam tě pošlu půjdeš a všechno, co ti přikážu, řekneš.,» Dojmy nejsou důležité, je třeba být tam, kde nám Hospodin ukáže a dělat, co nám přikáže. O to se snažím.“

Chtěl byste farníkům něco vzkázat? (slušně prosím)

„Pochopil jsem, že v životě každého člověka je nejdůležitější, aby se stal sám sebou, naplnil své poslání. Přijmout sebe sama je nejdůležitějším úkolem, který máme. Někdy říkám, že je potřeba se zamilovat do sebe sama. Možná ještě jednu věc: Usmívejte se. Svět potřebuje Váš úsměv!“

– mv –

Pozvánka na koncert

ŘÍMSKO-KATOLICKÁ FARNOST
U SV. TOMÁŠE VÁS SRDEČNĚ ZVE
NA

SLAVNOSTNÍ KONCERT DUCHOVNÍ HUDBY

**spojený s představením autorského CD
s duchovní hudbou svatotomského
varhaníka Františka Fialy**

V programu koncertu složeného z děl F. Fialy vystoupí vokální soubor Canticum Novum, smyčcový kvartet Vereor, kontrabasista Pavel Klečka, sopranistka Ivana Divišová, klavíristka Helena Fialová, flétnistka Jana Fojtová, perkusionista Josef Fojta a varhaník Martin Jakubíček. Hostem večera je Prof. PhDr. Miloš Štědroň, Csc.

Večerem provází P. Petr Vrbacký

Koncert se koná v pondělí
26. listopadu 2001
v kostele sv. Tomáše v Brně
v 19.30 hod.

Portrait František Fiala

sonata da chiesa
im laufe der zeit
epigramme
dialoge

choralpartita
pater noster
salve regina
missa „in modo
gregoriano“

Slet ptáčků zpěváčků

*reportáž ze setkání členů
Jolly Singers po 21 letech*

Po zapojení několika soukromých detektivních agentur a za pomoci starostů měst či vesnic, se nám podařilo získat kontakt takřka na všechny zpěváky, kteří kdy v našem sboru zpívali. Bylo jich takřka 250 a všichni byli srdečně pozváni na společné focení na buklet připravovaného CD, na společné zpívání a popovídání si. Pro tomáškovský kůr bylo zajisté štěstím, že se jich dostavilo pouze 110. Po krátké zkoušce jsme nastoupili na již zmíněný kůr a s potěšením uzřeli v očích ministrantů úžas hraničící s panickou hrůzou. Leč procítěný zpěv uklidnil i ty věřící, kteří se po ohlédnutí zvedali z lavic.

Po mši nastalo ono obávané focení. Asi na půl hodiny jsme zkameněli s inteligentním výrazem ve tváři, zatímco pan fotograf provozoval prostrná cvičení na visutém žebříku. Nakonec nespokojeně slezl, bruče si „vas mnógo“ a my byli vysvobozeni.

Následoval oběd v jídelně Biskupského gymnázia a pobesedování. A když jsme se pak po výborném obědě, kávě a sklence vína dali do zpěvu, nestačily naše ratolesti zírat, jak se ti staroušci (mnozí z nás už mají čtyřicet) umí rozšoupnout. Při zpěvu dávno zapomenutých spirituálů a jiných písní hrála největší úlohu improvizace a vida, ono to ladilo – asi proto, že jsme zpívali s obrovskou chutí.

Odcházela jsem bohužel o něco dříve, ve chvíli, kdy bujaré veselí vrcholilo. Ale když teď náhodou někoho potkám a on se s nadšením rozvykládá, jak to bylo prima, cítím, že to setkání nebylo jen kvůli focení, že nebylo zbytečné, že hudba je něco, co nás spojuje a bude spojovat na věky věkův. Amen.

Sojka

Jaké je naše manželství a naše rodina?

komunita Emmanuel

Záříme štěstím, prožíváme radost jeden z druhého, důvěřujeme si, žijeme v pokoji, umíme řešit problémy? Nebo prožíváme dlouhodobé napětí, trápí nás zrady a zklamání, či jsme propadli beznaději a nejraději bychom všechno vzdali? Nebo zbyla jen vzájemná lhostejnost a chladné vztahy? Je vůbec nějaká šance pro nějakou změnu?

Pokládáte-li si podobné otázky a chcete-li je řešit, nabízíme vám příležitost k setkání manželských párů, kde se bude o podobných problémech hovořit.

V listopadu 2001 pořádá Komunita Emmanuel cyklus 4 večerů duchovní obnovy manželství *Láska a pravda*. Setkání obsahují společné chvály, vyučování, adoraci a sdílení. Rádi bychom si vzájemně připomněli, že se Bůh zavázal být pečeti naší manželské smlouvy, miluje nás jako manžele a chce, abychom spolu prožívali

šťastný vztah. Věříme, že pro každé manželství může vyrašit nová naděje, uzdravení pro manželství nemocná, proměna manželství stagnujících a povzbuzení pro všechny.

Setkání budou každou středu v listopadu (7., 14., 21. a 28. 11. 2001) v době od 19.00 do 21.30 v domě na Lidické 24, 1. patro.

Přihlášky (pouze celé páry) posílejte na adresu Ivan a Jana Synkovi, Lužánecká 4, 60200 Brno, tel 45213090, nebo na farní úřad Lidická 6, Brno, tel. 572215

A.Svoboda, asvoboda@med.muni.cz
komunita Emmanuel

Z Farní charity

---

1. Sestry a bratři,
v minulém „Tomáškoví“ jsme se na Vás obrátili s prosbou, abyste zvážili vaše možnosti zapojit se do našich řad a pomáhat nám v našich službách nemocným a osamělým bratřím a sestram. Zatím se nikdo nepřihlásil, tak si dovoluujeme naši prosbu ještě zopakovat, třeba pro ty, kdo ji v Tomáškoví přehlédli nebo pro mnoho vlastních problémů nenašli čas, aby se jí zabývali. Děkujeme a těšíme se na vás!
2. Také výzva k podpoře projektu *České leprastanice v Indii* zatím nenašla své adresáty. Poštovní poukázky v kapli u sakristie na ně čekají.

3. V rámci našeho seriálu o projektech Oblastní charity Brno Vám dnes chceme podrobněji představit další zařízení určené pro seniory – *Domov pokojného stáří Kamenná*.

Poněvadž naše vědomosti o tomto zařízení nebyly příliš bohaté, pročetli jsme si příslušné propagační materiály charity a několik článků v novinách, ale ani tak jsme nenašli odpovědi na všechny problémy, které nás zajímaly. Domluvili jsme si tedy – stejně jako u všech ostatních charitních projektů, o nichž jsme v „Tomáškoví“ psali – návštěvu u paní vedoucí, které jsme chtěli naše dotazy předložit. Paní Ludmila Šujanová nás přijala na adrese Domov pokojného stáří Kamenná 29, 639 00, tel. 05/43 21 32 66. Z našeho rozhovoru otiskujeme:

V Katolickém týdeníku jsme četli, že ještě v červnu 2000 byl na Kamenné ulici jeden z mnoha městských domovů důchodců. V rámci tzv. morálních restitucí přešel objekt do rukou Oblastní charity Brno, která v něm zřídila Domov pokojného stáří a po vysvěcení otcem biskupem 1. července 2000 jej 28. srpna 2000 uvedla do provozu. – Jaký je rozdíl mezi domovem důchodců a charitním Domovem pokojného stáří?

Charita doplňuje obdobná státní zařízení o malé domovy, poskytující domácí prostředí, dostatek soukromí a možnost prožívat činorodě dny stáří. Rozdíl je mnohdy v přístupu ke klientům a také v „zapálenosti“ personálu. Pro pečovatele

je nejpohodlnější, když starý člověk leží v posteli, jenom se umyje, přebalí, nakrmí a pak několik hodin nic nepotřebuje. My člověka učíme, aby nám s umýváním, oblékáním a jídlem pomáhal a pokud může, tak se ho snažíme zaměstnat i jinak. Pro personál je to větší nápor – chce to skutečně zapálený kolektiv.

Kdo se může stát vaším klientem a jaká je kapacita Domova?

V nepřetržitém provozu poskytujeme komplexní péči o seniorky, které nejsou schopny zvládat své základní životní potřeby ve svém vlastním přirozeném prostředí, potřebují soustavnou pomoc druhé osoby a tuto pomoc nelze zajisti prostřednictvím rodiny nebo terénními sociálními službami. Přijímáme také klientky osamělé, žijící často v nevyhovujících hygienických podmínkách, a klientky dlouhodobě nemocné bez velké šance na zlepšení jejich zdravotního stavu. Do domova lze přijmout i imobilní klientky, pohyb uvnitř objektu je řešen bezbariérově. Problémem je – vzhledem k situování budovy na kopci – opouštění budovy na procházky a pobyt v okolní přírodě. Jako řešení se navrhuje lehátkový výtah. Nemohou být přijaty ženy se závažným psychickým onemocněním. Nemůžeme zatím ubytovat muže, protože hygienické zařízení k tomu není uzpůsobeno. Počítáme však s tím, že v Domově budou časem bydlet i muži. Společné soužití by určitě prospělo. V současnosti v Domově pobývá třiačtyřicet obyvatelek s průměrným věkem téměř 85 let.

Těch třiačtyřicet klientek představuje plnou kapacitu Domova nebo máte ještě nějaké rezervy? Jak má postupovat klientka, u níž vznikne potřeba ubytování v Domově? Bude na přijetí dlouho čekat?

Žádné další rezervy nemáme. V současné době čeká na vyřízení 47 žádostí, čekací lhůta se prodloužila až na několik měsíců. Máme zde oddělení (18 lůžek pro ležící v přízemí a 25 lůžek pro chodící v prvním poschodí) a každé má svůj vlastní pořadník. Žadatelka o ubytování nebo její rodina si vyzvedne žádost o přijetí v Sociálně právní poradně u paní Gotwaldové na Joštově ulici č. 4, kde ji zase vyplněnou odevzdá. Pokud žádost splňuje všechny náležitosti, je zařazena do pořadníku. O přijetí rozhoduje komise, která bere v úvahu dobu podání, naléhavost případu a aktuální možnosti Domova.

Z vlastních zkušeností z návštěv různých domovů důchodců víme, že prostředí, v němž tam starší lidé žijí, bývá značně deprimující. Stařenky často sedí a čekají, co jim kdo přinese, mají malý zájem o dění okolo nich. U vás je tomu jinak?

V domovech důchodců bývá postaráno o veškeré hmotné potřeby klientů, ale už není zvykem myslet na naplnění volného času. Každá obyvatelka přišla ze svého prostředí, každá měla určitou profesi. I člověk méně pohyblivý by si měl udržovat svoje zvyklosti. Naopak zase ty pohyblivější mohou být užitečné tím, že pomohou imobilním. Chceme, aby naše klientky nečekaly pouze na dožití bez jakékoli další motivace. Proto jsme přijali v Domově ergoterapeutku, která získává obyvatelky pro nejrůznější činnosti. Mohou se věnovat kreslení, výrobě koláží, šití polštářků, pečení vizovického pečiva nebo vánočních perníčků, sušení křížal aj. K pravidelným a častým atrakcím patří zpěv. Díky dobrovolnicím z církevní střední pedagogické školy si obyvatelky domova mohou poslechnout četbu své oblíbené knížky. Nezapomíná se ani na klientky trpící stařeckou demencí, personál vyvíjí snahu, aby se rozpomněly na základní životní návyky. Dne 28. května t. r. proběhl v brněnském Besedním domě benefiční koncert na podporu našeho Domova. Koncert byl opravdu krásný a dokázal dodat tolik potřebnou energii, která mnohým z nás v těchto uspěchaných dnech schází. Účinkoval Symfonický orchestr základních uměleckých škol města Brna. Jistě si dovedete představit tu úžasnou atmosféru, když vám Slovanské tance od Antonína Dvořáka zahrají mladí lidé, kteří ne zrovna lehké pasáže zvládnou s naprosto bravurní jistotou a lehkostí. Pozvání přijal i hejtman Jihomoravského kraje ing. Stanislav Juránek. Zařídit takový koncert není nic

jednoduchého a stálo to nemalé úsilí. Proto jsme pocítili zklamání, když jsme zjistili, jak malý je počet hostů. Rozčarování ale vystřídala radost z pohledu na šťastné babičky – obyvatelky, z nichž mnohé se dostaly při této příležitosti po dlouhé době ven z ústavu. A za tuto službu, kterou jsme jim poskytli, jsou moc vděčné.

dokončení rozhovoru příště

Za jedno odpoledne napříč Sýrií a Tureckem

ze života společnosti

Milou povinností všech společenských rubrik je informovat o zdařilých akcích, které se uskutečnily za přítomnosti celebrit naší společnosti. Jednou takovou událostí se stala naučná přednáška o cestě Tureckem a Sýrií, provázená promítáním diazitivů a fotografií, pořízených známými cestovateli a tuláky z nižších příček společenské hierarchie. Jmenovitě se jednalo o pány Keprníka, Klokana a Gerta, kteří byli na cestě doprovázeni p. Koalou a slečnou Žirafou.

Naučný večer se konal v Památníku Leoše Janáčka, kam se již deset minut před pátou hodinou večerní začali scházet všichni zainteresovaní. Přicházejícím ženám a dívkám slušel úsměv ve tváři, dtto kostumy. Ani pánové se nenechali zahanbit a vytáhli z šatníků nekonvenční, avšak slušivé a ve studeném počasí i hřejivé modely, většinou v pastelových barvách. Již při

prvním pohledu do sálu tak bylo jasné, že tento večer bude nezapomenutelný.

Lesku celé akci dodal zejména Stanislav Artuš Malý, známý myslitel a kynolog, který vzal toto setkání pod svůj myšlenkový patronát a dodal plátno, na kterém se promítalo. Ani tentokrát nemohl býti nikdo na pochybách, že tento světově proslulý vědec je dítětem Štěstěny, neboť se mu podařilo vyhrát první cenu v loterii, která byla jedním z vrcholů večera. Jeho vítězství bylo všemi zúčastněnými kvitováno dlouhým potleskem. Vkusný obrázek tří Assadů nyní již jistě zdobí stěny jeho pokojíku.

Na slavnostním večeru byl rovněž účasten frontman svatotomášské scholy gregoriánského chorálu a lídr kavárenské diskusní skupiny, věčný rebel Šudy, který je i dnes vzorem nonkonformní mládeže. Jeho účast dodala večeru lesk, který se vždy tak jasně odráží od stálic našeho hudebního nebe. Zda večer splnil jeho očekávání, nevíme, setrval však až do konce, kdy se vytratil mezi prvními.

Mezi dalšími celebritami nelze pominout p. P. Zelenku s chotí Marií, uměleckou kritičkou, jejíž esteticko-kritický rozbor akce bude jistě hřebem dalšího čísla tohoto časopisu. Jejich dívka se pak podílela na losování a rozhodovala tak o těch šťastných, kteří toho večera získali hodnotnou cenu. Jedním z oněch vyvolených vylosovaných byl i jejich vrstevník, Jiří V., který byl na večeru účasten odměnou za vzorné chování. Navíc vyhrál umělohmotnou pomůcku pro řešení zapeklitých problémů,

již lze použít i jako nazouváku, což jistě způsobilo v celé rodině mnoho radosti.

Při výčtu osobností nelze zapomenout p. José Babáka, který se s nevídanou noblesou přenesl přes skutečnost, že nevyhrál. Snad příště. . .

Zástupce stran politických, jehož osobnost dosud nebyla zprofanována, se nedostavil a ostatní nebyli zváni.

Zato byli účastni přátelé a dobrodinci cestovatelů, kteří dostali příležitost zhlédnouti a vyslechnouti podrobné vyličení průběhu cesty, kteroužto možnost využili zcela a beze zbytku. Také mládež se bavila

a cenila zejména štědré rozdělování tureckých cukrlat, která budou jistě nesobecky nabízena i dalším lidem.

Výčet dalších významných osob, které svou účastí dodaly celé akci lesk, bychom popsali mnoho papíru, avšak prostor rubriky je omezený.

Výčet dalších významných osob, které dodaly celé akci lesk svou neúčastí, se sem také nevejde, a není snad ani vhodné je zde uvádět. V tomto ohledu čtenáře odkazujeme na rubriky Černá kronika a Ze světa politiky.

– grrr –

Slovo nemocným

Každý člověk se musí vyrovnávat během svého života s úzkostí a se strachem. Museli to dělat i všichni světci. I pro ně to bylo velmi těžké, ale oni se na tyto stavy dívali jako na zkoušku, ve které musí obstát a nebo jako na kříž, který nesou a který je záslužný, protože prospívá jim i ostatním lidem.

Každému člověkovu pomáhá, když si uvědomí, že má přátele, kteří mu rozumějí, kteří chápou jeho problémy, kteří se snaží mu co nejlépe pomoci. Vědomí, že existuje člověk, který nás má rád a kterému na nás záleží, usnadňuje prožívání všech těžkých životních situací.

Když člověk prožívá obtížnou situaci, má se zamyslet a ujasnit si, zda je to situace skutečně tak těžká, zda v minulosti

neprožíval už něco podobného a co mu pomohlo překonat to, co se mu zdálo tehdy velmi těžké. Často najdeme ve své vlastní minulosti a nebo v životě blízkých lidí obdobnou situaci a také její řešení. Když využijeme získané zkušenosti, pomůže nám to dobře vyřešit a prožít i situaci současnou.

Člověk, který je ochotný naslouchat druhému se skutečným zájmem a který má snahu mu účinně pomoci, pomáhá už tím, že se plně snaží pochopit problém, vžít se do něj a hledat řešení. Někdy je únavné dlouho poslouchat stížnosti druhého, ale vždy je to záslužné a prospěšné. Každý, kdo má skutečný zájem o druhé lidi, má hodně příležitostí k tomu, aby jim pomohl. Musí však mít dobrou vůli, být ochotný zapomínat na svoje starosti, nedívat se na to, jak ubíhá čas, ale být připravený vyslechnout vše až do konce. Pomůže mu, když bude vidět v každém potřebném člověkovu Krista, kterému chce tímto způsobem sloužit. Z evangelia víme, že Ježíš se ztotožňuje se všemi lidmi, kteří trpí, jsou opuštěni a potřebují pomoc a slibuje, že všechno, co udělá člověk pro tyto lidi, dělá pro něj a On nezapomene na nic, co pro něj někdo vykonal.

My můžeme hodně ublížit člověkovu, když o něj nemáme zájem a když pro něj nemáme čas ve chvíli, kdy nás skutečně potřebuje a kdy je naplněný úzkostí a strachem. Tento náš nezáměr a nebo nedostatek pochopení může prohloubit jeho úzkost tak, že ztratí odvahu hledat pomoc u lidí kolem sebe.

Když budeme prosit Boha o pomoc, abychom uměli správně jednat se všemi lidmi, jistě ji dostaneme a budeme vždy vědět, jak se máme chovat, co máme říct a jak máme pomáhat. Čím bude opravdovější naše snaha a čím víc lásky v duši budeme mít k lidem kolem nás, tím bude nás vliv na ně lepší a trvalejší.

Otec Josef Šik

Po stopách inspektora Barabala

tábor světlušek + něco navíc

V průběhu čtrnáctidenního tábora světlušek skautského oddílu Severek v beskydském Pražmu (4.–18. 8.) se ze světlušek stali schopní policisté jednotky inspektora Barabala. Celý tábor se nesl v duchu pátrání po pachateli loupeže šperků. Hned první noc byli novopečení členové POLICIE PRAŽMO formou stínohry uvedeni do etapové hry tábora. Světlušky se staly pomocníky inspektora Barabala při hledání pachatele – „Padoucha“ – jak znělo pracovní označení pomyslného zločince. Jednotce inspektora Barabala se po napínavém a dobrodružném vyšetřování podařilo pachatele loupeže dopadnout, a dokonce zachránit život samotnému inspektorovi. Času bylo dost i na spousty her, výlety, táborák, koupání, zpívání či divadlo. Více nám atmosféru přiblíží zápis z táborové kroniky:

Ve čtvrtek jsme měly jako 1. dopolední program PAKOFOTBAL. Byla to podobná hra jako fotbal, jenomže když jsme se dotkly míče, tak jsme běžely k brankáři, dotkly jsme se ho a mohly jsme běžet zase k míči a kopat.

Potom byla svačina a po svačině 2. dopolední program. A to hra OD PATKY. Byla taková, že jsme se shromáždily po skupinkách a prošly jsme dvorem, a tam byly věci, které používal (myšlen Padouch (pozn. red.)). My jsme si ty věci musely zapamatovat a uvnitř je napsat a složit z toho příběh, co ten zloděj dělal.

Potom byl oběd a po obědě byl odpolední klid. Po klidu jsme měly 1. odpolední program a to byla VYBÍJENÁ. Ta se hraje tak, že musíš vzít míč do rukou a musíš tím míčem někoho trefit, a tak ho vybijješ.

namalovala Kristinka Plevová

Potom byla svačina a po svačině druhý odpolední program. Byl takový, že nás vedoucí rozdělily do skupinek a v těch skupinkách jsme si musely udělat loutky a nacvičit divadlo. Já jsem byla ve skupince s Verčou, Anežkou a Terezkou.

Ahoj Dianka

SVĚTLUŠKY SE TĚŠÍ NA NOVÉ KAMARÁDKY

Skautský oddíl Severek zve mezi sebe na doplnění počtu nové světlušky, tedy děvčata ve věku 7–10 let, která ráda poznají nové kamarádky, baví je dozvídat se zajímavé věci nejen o přírodě, hrát spousty her, chodit na výlety, zaspívat si, prožít v létě 14 dnů na táboře. . .

Drtivou většinu našeho oddílu tvoří děvčata z farnosti sv. Tomáše. Schůzky světlušek se konají jednou týdně, a to ve dvou termínech: ve čtvrtek od 16:30 do 18:00 a v pátek od 16:00 do 17:30 v naší klubovně na Úvoze 25.

Veškeré dotazy rády zodpoví Zulajda Veronika Lyková (tel.: 49 24 71 20) nebo Ješ-
těrka Marta Motáčková (tel.: 48 21 98 47).

Hlavní vedoucí našeho oddílu je Chicken Veronika Borkovcová (tel.: 48 52 05 84).

Reportáž psaná z doslechu aneb MOŠTOVÁNÍ

Pan Zahradník má velikou zahradu. Není jejím výhradním vlastníkem – zahrada patří též paní Zahradníkové, Adámkovi, několika bílým morčatům, černému labradorovi jménem Artuš a v neposlední řadě našim kamarádům Danovi a Pandě, kteří nás pozvali na moštování.

Sešlo se nás sice jenom 16, takže na každého připadalo cca 326 509 jablek, ale s chutí jsme se pustili do práce. Po několika hodinách vykrajování jsem měla pocit, že můj životní úkol, pro který jsem zrozená, je odkrajování méně kvalitních částí jablíček. Že nás při této bohubilé činnosti Šídlo občas postříkal z hadice, patřilo zřejmě k trnité cestě mučedníků. Odměna nás však nečekala až v nebi, ale již za malou chvíli. Měla podobu výborného moštu a právě tak dobrých špekáčků. U táboráku jsme si jako „praví zálesáci“ rozdělali chipsy a ochutnali vynikající buchty paní Zahradníkové. K dobré náladě přispěla též obtížně naladitelná kytara o 5-ti strunách.

Protože nepatřím k dříve narozeným opouštěla jsem spolu se Sueño společnost jako první. Po našem odjezdu se určitě všichni (pouze pod dohledem morčat) zvrhli, ale pevně doufám, že nikdo neupravil toto sloveso tím, že by odstranil předponu „z“.

Že to byla prima akce? To si pište!!!
A v neděli pak ve farní kavárně tekla mošt proudem. Jen několik podivínů jej zatvrzele odmítalo. Inu, použijme výroku klasika: „Všichni jsme blázni.“

dle vyprávění popletla Sojka

Příběh

Jirka radostně vyskočil ze židle. Táta je doma! Nemohl se dočkat, až mu ukáže vyšívanou vestičku, co teď bude nosit ve VALÁŠKU, kam chodí tancovat a zpívat. Tatínek vypadal ustaraně. „Tati, tati, v té budu v listopadu zpívat. Půjďte se na mě podívat, že jo? Na naše vystoupení!“ zářily Jirkovy oči ještě než prosbu vyslovil nahlas. Tatínek se usmál. „Už se těším. Kdy to bude?“ Mezitím se přivítal i s Ondrou, Lukášem a malou Verunkou. Maminka počkala, až se na ni taky dostane. „Je to zrovna ten týden,“ podotkla povzbudivě se usmívajíc. Oba s tatínkem dobře věděli, že všichni kolegové a kolegyně od táty z práce pojedou na velkolepou podnikovou oslavu do Paříže, neboť pracují pro francouzskou firmu. Je to skoro na celý týden a je to vlastně výlet za odměnu. Ale táta se rozhodl pro rodinu. Zůstane doma, protože to je pro něj nejdůležitější. Doma ho potřebují. Rozhodl se tak a nelituje. Ale jeho spolupracovníci mu dávají pořádně pocítit, že u něj firma není na prvním místě. Toto všechno jemu i mamince proletělo hlavou. Maminka se na něj hezky usmála.

Jirka vesele poskakoval: „Tati, tati, už se těším, budu tam zpívat hlavně pro vás.“

Ondřej a Lukáš nesli tatínkovi bonbóny, co pro něho schovali. Dostali je ve školce, kam se byli podívat. Verunka se nahlas zasmála. Tatínek si pomyslel: „Rozhodl jsem se dobře.“

Jarka

Pro bystré hlavy

Sestavíš všechna tajemství slavného růžence? Jedno z nich je možno vyluštit jen pomocí daného klíče:

který Ducho te do v korunoval na
Panno te vzal který svateho
který který nebi
který ses/ol Panno vstoupil
nebe

✧*○△✿ ▽ ●△*♥✿☞ ♥●*□◎

KLÍČ: *○△○▽✧□ ●X ♥○○✧✿ ●●△☞
TEREZKA MÁ VELKÝ SPĚCH.